

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12Csp/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3821202642
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2021:3821202642.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci žalobkyne: Z. G., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C., XX. augusta č. XX/X, proti žalovanému: Z., a.s., L.: XX XXX XXX, so sídlom N.-O. časť F., A. 7/8, zast. Advokátskou kanceláriou VIVID LEGAL, s.r.o., IČO: 36 807 915, so sídlom Bratislava, Plynárska 7/A, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o určenie, že Zmluva o úvere č. 331848086, zo dňa 18.2.2020, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná, zastavuje.

II. Určuje, že Dohoda o zrážkach zo mzdy, zo dňa 18.2.2020, uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným, je neplatná.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žalobou, podanou na súd, dňa 30.6.2021, žiadala, aby súd určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy k Úverovej zmluve č. 331848086, zo dňa 18.2.2020 (ďalej aj len „Dohoda“) uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným je neplatná. Takisto žiadala, aby súd určil, že úver poskytnutý zo Zmluvy o úvere č. 331848086, zo dňa 18.2.2020 (ďalej aj len „ÚZ“), je bezúročný a bez poplatkov. Alternatívne takisto žiadala, aby súd určil, že ÚZ je pre množstvo neprijateľných podmienok neplatná.

2. Žalovaný žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť, s tým, že ÚZ aj Dohoda boli uzatvorené v súlade s právnymi predpismi.

3. V priebehu konania, na pojednávaní pred súdom, vzala žalobkyňa žalobu v časti, ktorou sa domáhala určenia, že ÚZ je neplatná, späť a v tejto časti sporu žiadala konanie zastaviť.

4. Akceptujúc dispozičnú vôľu žalobkyne s predmetom sporu, súd konanie v časti sporu, ktorou sa žalobkyňa domáhala určenia, že ÚZ je neplatná, so súhlasom žalovaného, podľa ust. § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj len „CSP“), v spojení s § 146 ods. 1 veta prvá CSP, zastavil.

5. Dokazovaním vykonaným na pojednávaní, vypočutím žalobkyne a právneho zástupcu žalovaného a oboznámením obsahu spisu - žaloba č.l. 1, Zmluva o spotrebiteľskom úvere č.l. 9, Dohoda o zrážkach zo mzdy č.l. 14, Výzva na vykonávanie zrážok zo mzdy č.l. 16, lustrum spisov č.l. 19-20, lustrum na žalobkyňu cez sociálnu poisťovňu č.l. 22, výpis z obchodného registra na žalovaného č.l. 26, vyjadrenie

žalovaného k meritu veci č.l. 38, informácia o RPMN a priemernej hodnote RPMN č.l. 54, výpis z úverového účtu č.l. 56, posledná výzva č.l. 57 a č.l. 58, sadzobník poplatkov č.l. 59, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere č.l. 60, upomienka č.l. 64, výpis z účtu žalobkyne č.l. 65-66, výplatné pásky žalobkyne č.l. 67-68, splátkový kalendár č.l. 69, žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru č.l. 71-72, žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy a iných príjmov č.l. 73-74 a vyjadrenie žalobkyne č.l. 120-126, mal súd zistený tento skutkový stav veci:

6. Ešte pred uzavretím ÚZ, dňa 17.2.2020, požiadala žalobkyňa žalovaného (zastúpeného spoločnosťou D-Group s.r.o.) o poskytnutie spotrebiteľského úveru, v ktorej žiadosti sú uvedené identifikačné údaje žalobkyne, skutočnosť že vlastní dom, pracuje na základe pracovnej zmluvy od 1.2.2016, názov jej zamestnávateľa, priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.496,23 eur, jej minimálne mesačné výdavky vo výške 210,20 eur a voľné zdroje žalobkyne ako spotrebiteľa (príjmy mínus výdavky) 1.286,03 eur. V Žiadosti žalobkyňa žiadala úver vo výške 600 eur pri mesačnej splátky 15,46 eur, RPMN 20,35%, celková dlžná čiastka 927,60 eur, splatnosť úveru 60 mesiacov, deň splatnosti 18., ročný úrok 18,68%. V Žiadosti je takisto uvedená predpokladaná odmena finančného agenta pri sprostredkovaní spotrebiteľského úveru, ktorý spotrebiteľovi spotrebiteľský úver priamo sprostredkoval vo výške 15 eur, čo predstavuje 2,5% z celkovej výšky spotrebiteľského úveru.

7. Dňa 18.2.2020 uzavrel žalovaný, v postavení veriteľa a súčasne dodávateľa (žalovaný v čase uzavretia ÚZ bol podnikateľom, podnikajúcim podľa Obchodného zákonníka a v rámci svojej podnikateľskej činnosti poskytoval takisto úvery) a žalobkyňa, v postavení dlžníka a súčasne fyzickej osoby - nepodnikateľa, a teda spotrebiteľa, ÚZ, na základe ktorej žalovaný žalobkyňi poskytol úver vo výške 600 eur, ktorý sa žalobkyňa zaviazala žalovanému vrátiť v 60 mesačných splátkach po 15,68 eur, pričom každá zo splátok bola splatná vždy 18. deň v kalendári mesiaci. Strany zmluvy si dohodli dátum splatnosti prvej splátky na deň 18.4.2020, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru na deň 18.3.2025, celkovú čiastku na zaplatenie 940,80 eur, úrokovú sadzbu úveru 19,35% ročne, ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RPMN“) 20,33%, priemernú hodnotu RPMN 15,18%, odplatu podľa Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) 19,35%, a dobu trvania ÚZ do 18.3.2025. ÚZ obsahuje v článku XIV takisto splátkový kalendár. ÚZ obsahuje aj ďalšie, stranami dohodnuté zmluvné podmienky.

8. V ten istý deň, teda 18.2.2020, uzavrel žalovaný, v postavení veriteľa, so žalobkyňou, v postavení spotrebiteľa, takisto Dohodu o zrážkach zo mzdy (ďalej len „Dohoda“). V článku I si strany dohodli, že uzatvorenie Dohody je dobrovoľné, že dlžník (žalobkyňa) svojím podpisom potvrdzuje, že si celú Dohodu prečítal a má záujem ju uzavrieť, s tým, aby z jeho mzdy boli vykonávané zrážky v dohodnutej čiastke, a následne aby boli priamo poukazované na účet veriteľa. Podľa článku II veriteľ má voči dlžníkovi pohľadávku na základe ÚZ vo výške 940,80 eur, predstavujúcu istinu úveru spolu s príslušenstvom, tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom, vyplývajúcim z ÚZ alebo súvisiacim s ÚZ, napríklad úrok z omeškania a práva spojené s uvedenými nárokmi, napríklad zmluvná pokuta. V bode 2 tohto článku sa takisto veriteľ so žalobkyňou dohodli, že uzatvárajú túto Dohodu o zrážkach zo mzdy prípadne z iných príjmov, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou, ktorú dlžník poberá od svojho zamestnávateľa (resp. platiteľa iného príjmu). V bode 3 vyššie uvedeného článku je uvedené, že na základe Dohody zamestnávateľ dlžníka (resp. platiteľ iného príjmu) vykonáva po jej predložení mesačné zrážky zo mzdy dlžníka v dohodnutej výške 15,68 eur, vždy v riadnom termíne dlžníka a odvádza ich v prospech veriteľa na jeho bankový účet, vedený v banke. V bode 4 vyššie uvedeného článku si strany zmluvy dohodli, že medzi veriteľom a dlžníkom je dohodnuté, že zrážky zo mzdy dlžníka budú vykonávané zamestnávateľom dlžníka (resp. platiteľom iného príjmu) až do doby, kým nedôjde k uhradeniu pohľadávky veriteľa v celom rozsahu. Po jej uhradení veriteľ bezodkladne oznámi túto skutočnosť zamestnávateľovi dlžníka. V bode 5 vyššie uvedeného článku je tiež uvedené, že ak dlžník zmení v priebehu splácania pohľadávky veriteľa zamestnanie, potom je povinný predložiť Dohodu aj ďalšiemu svojmu zamestnávateľovi (resp. platiteľovi iného príjmu). V článku 3 bod 1 sa uvádza, že na základe Dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný robiť zrážky zo mzdy dlžníka, resp. z iného príjmu vo výške ako je uvedené v článku II Dohody, s tým, že táto povinnosť zamestnávateľa vyplýva zo zákona. V bode 2 tohto článku sa uvádza, že výška zrážky zo mzdy bude rovnaká ako je dohodnutá výška pravidelnej splátky podľa uzavretej ÚZ. Ak zákon určí vyššiu výšku zrážky zo mzdy, platí zákonná úprava a ňou určená nižšia suma. V bode 3 tohto článku sa uvádza, že veriteľ môže predložiť túto Dohodu zamestnávateľovi dlžníka na vykonávanie zrážok z jeho mzdy, ak dôjde k omeškaniu s úhradou pohľadávky. V bode 4 citovaného článku je uvedené, že podpisom Dohody vyjadruje dlžník súhlas s predložením Dohody zamestnávateľovi, resp. platiteľovi iného príjmu a s vykonávaním zrážok zo mzdy

(iného príjmu). Ďalší súhlas dlžníka sa už podľa zákona nevyžaduje. V bode 5 vyššie citovaného článku je uvedené, že uzavretím Dohody vzniká dlžníkovi povinnosť rešpektovať vykonávanie zrážok zo mzdy (iného príjmu) v dohodnutej výške a to až do úplného splatenia pohľadávky veriteľa, pre splatenie ktorej je uzavretá ÚZ. V bode 6 článku III si strany dohodli, že zrážky zo mzdy sa vykonávajú bez toho, aby bolo potrebné súdne rozhodnutie pre ich vykonávanie. Vykonávaním zrážok zo mzdy a ich poukazovaním veriteľovi dochádza k postupnému splácaniu pohľadávky veriteľa. V bode 7 článku III je uvedené, že žalobkyňa ako dlžník má zákonnú možnosť odmietnuť uzavretie tejto dohody tým, že ju nepodpíše.

9. V ten istý deň, dňa 18.2.2020, podpísala žalobkyňa žalovaným jej predloženú Informáciu o RPMN a priemernej hodnote RPMN, v ktorej je uvedený vzorec na výpočet RPMN a reprezentatívny príklad výpočtu RPMN a takisto základné údaje ÚZ. V predmetnej písomnosti je uvedená RPMN vo výške 20,33% a priemerná RPMN 15,18%.

10. Dňa 18.2.2020 podpísala žalobkyňa takisto Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, v ktorých sú uvedené základné informácie, týkajúce sa ÚZ.

11. Z vykonaného dokazovania, vypočutím právneho zástupcu žalovaného a takisto žalobkyne, mal súd zistené, že žalobkyňa si svoje zmluvné povinnosti riadne a včas neplnila, doposiaľ žalovanému uhradila len časť splátok úveru, suma ktorá nepokrýva ani istinu úveru.

12. Z výpisu úverového účtu (č.l. 56) mal súd zistené, že dňa 18.2.2020 poskytol žalovaný žalobkyňi úver v celkovej výške 600 eur, pričom v nasledujúcom období prijal od žalobkyne splátky úveru v celkovej výške 69,34 eur.

13. Žalovaný v priebehu konania tvrdil a nespochybnila to ani žalobkyňa, že ju žalovaný opakovane vyzýval na úhradu dlžných splátok (výzvy zo dňa 22.6. a 22.8.2020 - č.l. 57-58 a takisto upomienka zo dňa 25.7.2020 - č.l. 64).

14. Podľa vyjadrenia žalobkyne, táto si svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce z ÚZ neplnila z dôvodu, že mala v minulosti a aj v súčasnosti má viacero dlhov voči rôznym subjektom, čo vyplýva aj z výpisu účtu žalobkyne v Tatra banke za obdobie od 1.8.2019 do 30.8.2019 (č.l. 65). Z týchto dôvodov aj napriek svojmu nadštandardnému príjmu (výplatné pásky z č.l. 67-68), žalobkyňa nebola spôsobilá svoje záväzky z ÚZ plniť.

15. Listom, zo dňa 12.6.2020, doručil žalovaný zamestnávateľovi žalobkyne, spol. Carcoustics Slovakia Nováky, s.r.o., Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy/iných príjmov. V žiadosti uviedol, že žalobkyňi poskytol úver v celkovej výške 600 eur, ktorý sa táto zaviazala splácať mesačnými splátkami vo výške 15,68 eur. Súčasťou ÚZ bola aj Dohoda, uzavretá medzi veriteľom a dlžníkom, s ktorou žalobkyňa súhlasila v prípade omeškania s výkonom zrážok zo mzdy/iných príjmov a s ich priamym poukazovaním na účet veriteľa. Vzhľadom na to, že ku dňu 18.5.2020 nedošlo zo strany dlžníka k úhrade predpísanej mesačnej splátky, čím sa dostal do omeškania, v zmysle § 131 ods. 3, ods. 7 druhá veta a ods. 8 druhá a tretia veta zákona č. 311/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov (Zákoník práce), si ako veriteľ uplatňujú svoj zákonný nárok a žiadajú o vykonávanie mesačných zrážok zo mzdy/iných príjmov, pričom žiadajú o zrážky zo mzdy v najbližšom výplatnom termíne vo výške 31,36 eur, s tým, že ak najbližší výplatný termín bude po 18.6.2020, kedy je splatná ďalšia splátka, žiadajú prvú zrážku zo mzdy navýšiť o sumu vo výške mesačnej splátky 15,68 eur. V ďalších mesiacoch žiadali vykonávať pravidelné zrážky zo mzdy vo výške 15,68 eur až do úplného splatenia ich pohľadávky, prípadne do doby, kedy im bude z ich strany doručené písomné oznámenie o pozastavení/ukončení vykonávania zrážok zo mzdy/z iných príjmov, s tým, že ak zrážky zo mzdy/iných príjmov dlžníka v uvedenej výške presahujú výšku zrážok stanovenú zákonom, požiadali o vykonávanie zrážok v zmysle zákona do maximálnej novej výšky.

16. Dňa 30.4.2021 bol zamestnávateľovi žalobkyne doručený list žalovaného, zo dňa 27.4.2021, ktorým žalovaný vyzval zamestnávateľa žalobkyne na vykonávanie zrážok zo mzdy/ z iných príjmov zamestnanca, s tým, že právnym základom na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne je Dohoda, uzatvorená v zmysle ustanovenia § 551 OZ, medzi žalovaným ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom, poberajúcim u nich mzdu/iné príjmy. Vo vyššie uvedenej výzve žalovaný okrem iného uviedol, že Dohoda je pre zamestnávateľa dlžníka záväzná a opakovane ich žiada o zrážku zo mzdy v máji 2021 z aprílovej mzdy/z iného príjmu vo výške 214,16 eur, ktorá predstavuje omeškané splátky a záväzky za mesiace

júl 2020 až apríl 2021 a riadnu splátku za mesiac máj 2021 a následne počnúc mesiacom jún 2021 vykonávať pravidelné zrážky vo výške 15,68 eur a to až do úplného splatenia ich pohľadávky, prípadne do doby, kedy im bude z ich strany doručené písomné oznámenie o pozastavení/ukončení vykonávania zrážok zo mzdy.

17. Z lustrácie v sociálnej poisťovni na žalobkyňu mal súd zistené, že táto je nepretržite od 1.2.2016 zamestnankyňou spoločnosti Carcoustics Slovakia Nováky, s.r.o., pričom jej vymeriavací základ zo mzdy v období od 9/2020 do 4/2021 presahoval v priemere sumu 2.000 eur mesačne.

18. Uznesením, č.k. 12Csp/44/2021-32, zo dňa 21.7.2021, tunajší súd neodkladným opatrením uložil žalovanému povinnosť do právoplatného skončenia konania vo veci samej zdržať sa výkonu práv na zrážky zo mzdy žalobkyne vyplývajúce z Dohody o zrážkach zo mzdy, zo dňa 18.2.2020, uzavretej k ÚZ medzi žalobkyňou a žalovaným, a to nad rámec zrážok po 15,68 eur mesačne, pričom zrážky zo mzdy môže žalovaný realizovať iba na úhradu istiny úveru, poskytnutého na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 331848086, zo dňa 18.2.2020. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 17.8.2021.

19. Žalobkyňa v priebehu celého konania tvrdila, že so žalovaným uzavrela ÚZ, pričom ide o formulárovú, typovú, predtlačенú spotrebiteľskú zmluvu, ktorá neobsahuje také náležitosti, aby mohol byť úver považovaný za bezúročný a bezpoplatkový. ÚZ je problematická i v tom, že obsahuje neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 OZ (Dohoda, zmluvné pokuty a podobne). Súčasťou ÚZ, ktorej znenie bolo vopred pripravené zo strany veriteľa, je aj Dohoda o zrážkach zo mzdy. Žalovaný napriek spornosti veci požiadal jej zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy. Aj napriek tomu, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by jej uložilo povinnosť plniť, vykonávajú sa jej zrážky zo mzdy. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Dohodu považuje za neplatný právny úkon aj pre rozpor s § 37 ods. 1 OZ. Zdôrazňuje, že text v článku III bod 4 Dohody je formulovaný takým spôsobom, že jeho obsah je neoddeliteľnou a nezmeniteľnou súčasťou textu (žiadne individuálne dojednanie, čo predpokladá § 53 ods. 2 OZ), nie je v nej označený platiteľ mzdy, pričom určenie presnej výšky zabezpečenej pohľadávky je síce dané výškou celkovej čiastky na zaplatenie, vyjadrenej v eurách, avšak následne je dojednané aj na ostatné príslušenstvo, vyplývajúce z ÚZ alebo súvisiace s ÚZ. Teoreticky teda podľa jej názoru môže žalovaný vykonávať zrážky z jej mzdy donekonečna. Svedčí o tom aj to, že vo výzve na vykonávanie zrážok zo mzdy, adresovanej jej zamestnávateľovi, nie je uvedená ani výška pohľadávky žalovaného. Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy považuje za rozporný s právom Európskej únie a pre rozpor s medzinárodnou zmluvou je preto neplatný (§ 39 OZ). Pre rozhodnutie v predmetnej veci je zásadný výklad buď Ústavného súdu Slovenskej republiky alebo Súdneho dvora Európskej únie. Ide o tzv. mimosúdne zrážky zo mzdy, ktoré umožňujú postihovať majetok dlžníka. Dlžník tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť, a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Moc nad jej majetkom je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia jej majetku nepotrebuje súdne rozhodnutie. Takýto inštitút sa tak dostáva do zásadnej kontroverzie s právom Európskej únie a článku 7 Ústavy Slovenskej republiky. Pochybnosti vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora, podľa ktorej je spotrebiteľ v slabšej pozícii z hľadiska informovanosti, či vyjednávacej pozície. Inštitút Dohody nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstve. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale ako tiež uvádza Súdny dvor, pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu, alebo inej objektívnej inštitúcie, je relevantné ex offio súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Situácia sa vyhocuje a dostáva do kolízie s verejným poriadkom, ak dôjde k zrážkam zo mzdy na sumy vyplývajúce z neprijateľných podmienok alebo v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Ani v prípade upustenia od použitia Dohody nemá bez presného vyhlásenia veriteľa istotu, že veriteľ v budúcnosti opätovne nevyzve jej zamestnávateľa na vykonávanie zrážok zo mzdy a že autoritatívne nestanoví výšku pohľadávky, vrátane spornej časti pohľadávky. Ona v čase uzavretia ÚZ nedokázala vyhodnotiť zmluvné podmienky a poukázať na tie, ktoré sú neprijateľné. Nedokázala ani rozpoznať nesúlad inštitútu Dohody s právom EÚ. Dohoda o zrážkach zo mzdy tak, ako je upravená v OZ umožňuje postihnúť jej majetok v podobe jej mzdy v rozpore s kogentnými predpismi, bez predchádzajúceho posúdenia nezávislým súdom. V predmetnej veci má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu. Deklarovaním neplatnosti Dohody žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu na použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľských právnych veciach. Vyrieši sa tým (ne)prístupnosť Dohody, čo do základu právnej otázky, či judikatúra odôvodňuje

naliehavý právny záujem. Žalovaný si v Dohode dojednal podmienku v článku II bod 1, 1.1, že „veriteľ má voči dlžníkovi pohľadávku na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo výške 940,80 eur, predstavujúcej istinu úveru spolu s príslušenstvom tvoreným úrokom za úver, ostatným príslušenstvom, vyplývajúcim zo zmluvy alebo súvisiacim so zmluvou, napríklad úrok z omeškania a právami spojenými s uvedenými nárokmi, napríklad zmluvná pokuta“. Ďalej si žalovaný dojednal podmienku v článku II bod 5 tak, že „ak dlžník zmení v priebehu splácania pohľadávku veriteľa zamestnanie, potom je povinný túto Dohodu o zrážkach zo mzdy predložiť aj ďalšiemu svojmu zamestnávateľovi (resp. platiteľovi iného príjmu)“. Je nesporné, že zrážky zo mzdy, zvlášť na plnenia z nekalých podmienok, citlivo zasiahnu do sociálnej sféry spotrebiteľa a jeho rodiny, a preto sú akceptovateľné iba zrážky zo mzdy v exekúcii, v rámci ktorej súd dohliadne v rámci princípu ochrany povinného na neprimeranosti (viď rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 5Co/544/2013). V Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp.zn. III.ÚS107/07, sa okrem iného uvádza, že k znakom právneho štátu a medzi jeho základné hodnoty patrí neoddeliteľne princíp právnej istoty (článok 1 ods. 1 ústavy), ktorého neopomenuteľným komponentom je predvídateľnosť práva. Súčasťou uvedeného princípu je tiež požiadavka, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri opakovaní v rovnakých podmienkach dala rovnaká odpoveď, teda to, že obdobné situácie musia byť rovnakým spôsobom právne posudzované (II.ÚS80/99), II.ÚS243/05), pretože inak dochádza aj k porušeniu zásady právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Dohoda neobsahuje podstatnú náležitosť, ktorou je jasne a zrozumiteľne vyčíslený rozsah záväzku dlžníka a tiež neobsahuje označenie platiteľa mzdy a preto je toho názoru, že Dohoda je pre jej neurčitosť absolútne neplatným právnym úkonom (§ 37 ods. 1 OZ). Poukázala na to, že Dohodu so žalovaným podpísala súčasne s ÚZ. Podľa jej názoru je dojednanie ÚZ v článku III bod 2: „Veriteľ je oprávnený neposkytnúť úver v prípade“ v rozpore s dojednaním Dohody v článku II bod 1: „Veriteľ má voči dlžníkovi pohľadávku“. Z uvedeného logicky vyplýva, že uzavretím ÚZ medzi žalobcom a žalovaným ešte nemuselo dôjsť aj k čerpaniu úveru, avšak žalovaný už v uzavretej Dohode mal voči nej pohľadávku. Takisto má za to, že z listiny doručenej jej zamestnávateľovi, označenej ako „Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy“, zo dňa 27.4.2021, jednoznačne vyplýva, že žalovaný žiada zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážky vyššej ako je v Dohode dohodnutá: „..... zrážku zo mzdy v 05/2021 z aprílovej výplaty/z iného príjmu vo výške 214,16 eur, ktorá predstavuje omeškané splátky a záväzky za mesiace 07/2020 až 04/2021 a riadnu splátku za mesiac 05/2021 a následne počnúc mesiacom 06/2021 vykonávať pravidelné zrážky vo výške 15,68 eur a to až do úplného splatenia našej pohľadávky,“. Žalovaný požiadal jej zamestnávateľa vykonať zrážku zo mzdy takmer 14-násobne vyššiu (vo výške 214,16 eur) ako je uvedená výška zrážky v článku II bod 3 Dohody (vo výške 15,68 eur). Z takéhoto konania žalovaného sa jej javí, že by žalovaný aj v budúcnosti mohol vyzvať jej zamestnávateľa k úhrade vyššej zrážky, napríklad ak by zamestnávateľ nemohol vykonať pravidelnú zrážku v požadovanej výške z dôvodu práceneschopnosti. Uzatvorenie Dohody vnáša nerovnováhu do zmluvného vzťahu medzi stranami, pretože veriteľ môže na základe nej vykonávať zrážky, pričom dlžník disponuje len minimálnymi možnosťami obrany proti takémuto výkonu. Právne predpisy sa snažia túto nerovnováhu kompenzovať tým, že spotrebiteľovi priznávajú zvýšenú ochranu a limitujú možnosti konania veriteľa. Osobitne treba venovať pozornosť aj skutočnosti, že výkon zrážok iniciuje veriteľ ako subjekt s opačnými záujmami, aké má dlžník, teda veriteľ má záujem na tom, aby dlžník zaplatil čo najviac. Rozsah skutočného záväzku dlžníka v okamihu, kedy veriteľ predloží Dohodu platiteľovi mzdy môže byť navyše sporný navyše s poukazom na skutočnosť, že veritelia často požadujú zaplatiť aj prostriedky, na ktoré nemajú nárok, napríklad neprimerané sankcie, pokuty, poplatky.... Z tohto dôvodu je názoru, že uzatvorenie Dohody spolu s ÚZ by malo byť klasifikované ako neprijateľná zmluvná podmienka a ako taká je Dohoda neplatná. S poukazom na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/934/2015, uviedla, že veriteľ sa nesmie domáhať výkonu zrážok na základe dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú uzatvorí s dlžníkom už pri uzatvorení úverovej zmluvy, pretože v tomto okamihu nie je jasný rozsah záväzku dlžníka v okamihu, kedy túto dohodu bude predkladať platiteľovi mzdy dlžníka a je možné, že takouto dohodou si bude veriteľ nárokovať aj zaplatenie plnení, na ktoré nemá platný právny nárok. Iná situácia by nastala, ak by strany uzatvorili úverovú zmluvu, dlžník dlh neplatil, následne veriteľ vyčísli dlh, s týmto vyčíslením by dlžník súhlasil, a ako zábezpeku splatenia dlhu by podpísal takúto dohodu. Ak má byť dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov súdmi akceptovaná, mala by byť výsledkom zmluvnej autonómie strán a slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Žalovaný ako veriteľ formulárovou zmluvou do prejavu vôle žalobcu k uzavretej ÚZ, o uzavretie ktorej len mal záujem, zahrnul bez ďalšieho automatické uzavretie Dohody. Na uvedenom nemení nič ani tá skutočnosť, že Dohoda bola uzatvorená na samostatnom tlačíve, ktoré malo typový formulárový charakter a ktorý obsah nemohla ovplyvniť. Uvedené zmluvné dojednanie tak vnucuje žalobcovi ako spotrebiteľovi určité správanie, konanie, pričom tým zvýhodňuje poskytovateľa služby ako príjemcu plnenia, čím je

spôsobená nerovnováha zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Možno preto dospieť k záveru, že Dohoda je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa, a je v rozpore s ustanovením § 53 OZ, keď žalobca v čase vzniku úverovej zmluvy bol nútený uzatvoriť i Dohodu, resp. podpísanie tejto Dohody podmieňovalo poskytnutie úveru. ÚZ podľa nej neobsahuje ani obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 9 ods. 2 písm. h/ zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len „RPMN“) a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanej na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto RPMN. Je toho názoru, že v ÚZ je nesprávne uvedený údaj o výške RPMN. Žalovaný jej poskytol úver vo výške 600 eur, ktorý mala zaplatiť v 60 splátkach vo výške 15,68 eur. Spolu tak mala žalobcovi zaplatiť 940,80 eur. Podľa ÚZ jej žalovaný poskytol úver za už uvedených podmienok s RPMN vo výške 20,33%, ktorý údaj je nesprávny. Na základe výpočtu, s použitím internetovej kalkulačky <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>, pri úveroch vo výške 600 eur v 60 splátkach vo výške 15,68 eur je zrejme, že RPMN z poskytnutého úveru je vo výške 20,80%, a teda v ÚZ nesprávne uvedená RPMN je v neprospech spotrebiteľa. Podľa údajov zverejnených NBS na oficiálnej webovej stránke <<http://www.mfsr.sk/sk/financie/financny-trh/bankovnictvo/spotrebiteľske-uvery/suhrnne-informacie-udajochnovoposkytnutych-spotrebiteľskych-uveroch-veritelmi>>, najvyššia prípustná výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, splatná v čase uzavretia zmluvy (bežné úvery a pôžičky so splatnosťou na 1 rok do 5 rokov vrátane) je vo výške 20,36% (dvojnásobok priemerného RPMN bankového sektora za druhý štvrťrok 2019, priemerné RPMN bolo vo výške 10,18%). Je toho názoru, že RPMN vo výške 20,80% prekračuje maximálnu výšku odplaty vo výške 20,36%. Má za to, že vzhľadom na vyššie uvedené by mal byť predmetný úver považovaný za poskytnutý bez úroku a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/, d/, g/ zákona č. 129/2010 Z.z.) a teda žalovaný má nárok len na vrátenie poskytnutej istiny.

20. Žalobkyňa nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že jediným jej cieľom bolo oddialiť splátky úveru, že je pasívna a odmieta plniť aj základnú istinu úveru a takisto, že nemožno konštatovať, že je vystavená nepriaznivej finančnej situácii z dôvodu, že nedošlo z jej strany k úhrade základnej istiny úveru. Žalobu o určenie neplatnosti Dohody by mal súd posudzovať podľa § 137 písm. d/ CSP, pretože určenie sa týka právnej skutočnosti, podmienenej vôľou strán napádaného právneho úkonu. Dohoda je subjektívna právna skutočnosť - dvojstranný právny úkon. Možnosť určovacej žaloby o určenie platnosti/neplatnosti právneho úkonu je podmienená osobitným zákonom. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ má možnosť domáhať sa na súde ochrany proti porušeniu svojich práv, ustanovených zákonom, proti porušovateľovi týchto práv. Žalobou sa domáha takejto ochrany. Namieta neprijateľnosť Dohody s poukazom na jeho formulárový charakter a obsah právnych úkonov, ktoré si individuálne nevyjednala a do ktorých nemala žiadnu možnosť pred vstupom do zmluvného vzťahu zasiahnuť, ovplyvniť ich, zmeniť, či doplniť. Možnosť podať určovaciu žalobu podľa § 137 písm. d/ CSP spadá pod ochranu právnych vzťahov, ktoré predpokladá osobitný zákon č. 250/2007 Z.z. a preto nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že podaná žaloba je nedôvodná. Navyše je toho názoru, že určovanie neplatnosti Dohody sa odvíja od posúdenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, na ktorom určení vyplýva naliehavý právny záujem priamo zo zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Naliehavý právny záujem je daný vtedy, keď len určovacou žalobou sa môže odstrániť stav neistoty, v ktorom sa nachádza, pretože len deklaroványm vyslovením neplatnosti Dohody môže následne argumentovať vo vzťahu k zamestnávateľovi, aby ďalej nevykonával zrážky zo mzdy. Práve takouto Dohodou sa obchádza súdne konanie o skutočnej výške pohľadávky, ktorú žalobkyňa žalovanému dlhuje. Právne takáto určovacia žaloba poskytne žalobkyni postavenie spotrebiteľa pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, z čoho vyplýva naliehavý právny záujem na požadovanom určení (viď rozsudok NSSR zo dňa 18.11.2015 sp.zn. 8Cdo/483/2014). Tiež poukázala na to, že s účinnosťou od 1.1.2018 sa zákon č. 129/2010 Z.z. doplnil o ustanovenie § 11 ods. 4, podľa ktorého spotrebiteľ sa môže na súde domáhať určenia neplatnosti Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, alebo určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, a teda, naliehavý právny záujem spotrebiteľa podľa § 137 písm. c/ a písm. d/ CSP nie je zo strany súdu potrebné skúmať. Poukázala na to, že žalovaný všetky prijaté úhrady splátok v omeškaní započítal na úhradu úroku z omeškania, pričom takéto konanie žalovaného je podľa nej v rozpore s ustanovením § 566 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Úver sa tak pre ňu stáva ťažko splatiteľný, keďže pri čiastočných plneniach sa dlžná istina takmer neznižuje. Nesúhlasí takisto s tvrdením žalovaného, že Dohoda obsahuje podstatnú náležitosť, ktorou je presná výška zabezpečenej pohľadávky. Žalovaný síce dojednal v článku II bod

1.1, že má voči dlžníkovi pohľadávku vo výške 940,80 eur, čo by mohlo viesť k dojmu, že pohľadávka je presne špecifikovaná, následne si však tiež dojednal právo na výplatu pohľadávky tvorenej ostatným príslušenstvom, vyplývajúcim z ÚZ, alebo súvisiacim s ÚZ, napríklad úrok z omeškania a právami spojenými s uvedenými nárokmi, napríklad zmluvná pokuta. Preto je podľa jej názoru Dohoda pre jej neurčitosť absolútne neplatným právnym úkonom (§ 37 ods. 1 OZ). Dohoda neobsahuje jasne a zrozumiteľne vyčíslený rozsah záväzku dlžníka, pretože vyjadruje záväzok dlžníka, ktorý môže, ale nemusí nastať (viď článok II bod 1.1 Dohody). Takto neurčito vyjadrená výška pohľadávky zabezpečuje veriteľovi neobmedzenú možnosť vymôcť nároky z neprijateľných zmluvných podmienok, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zrážky zo mzdy zastaviť a to napriek neexistencii súdneho rozhodnutia, ktoré by judikovalo sporný právny vzťah. Je toho názoru, že inštitút Dohody nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, keďže žalovaný v Dohode presne neidentifikoval výšku pohľadávky, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Nesúhlasí aj s tvrdením žalovaného, že z článku I Dohody je nepochybné, že uzatvorenie Dohody bolo dobrovoľné, s tým, že ju mohla odmietnuť podpísať. Je toho názoru, že pokiaľ veriteľ od dlžníka vyžaduje zabezpečenie splnenia dlhu práve uzatretím Dohody, nie je možné uvažovať o dobrovoľnosti uzavretia tejto dohody. Dohodu uzavrela so žalovaným súčasne s ÚZ, teda v rovnaký deň, aj keď na samotnom tlačive. Z uvedeného logicky vyplýva, že nemohla odmietnuť podpísať takto naformulovanú Dohodu, ale uzatvorením Dohody bolo podmienené poskytnutie úveru. Mala tak na výber, mohla Dohodu odmietnuť, čím by zmarila možnosť, aby jej bol úver poskytnutý, alebo ÚZ spolu s Dohodou podpísať, čím sa podrobila vykonávaniu zrážok zo mzdy, bez možnosti akejkoľvek kontroly opodstatnenosti výšky pohľadávky. Podľa jej názoru takáto podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech jej ako spotrebiteľa a predstavujú tak prednostne neprijateľnú zmluvnú podmienku, znevýhodňujúcu spotrebiteľa a preto je s poukazom na ustanovenie § 53 OZ neplatná. Dohoda umožňuje žalovanému vymôcť plnenia z ÚZ, na ktoré by veriteľ nemal mať nárok, čo by malo dávať dostatočný dôvod pre určenie neplatnosti Dohody. Zamestnanec žalovaného ju o možnosti odmietnuť podpísať Dohodu neoboznámil. ÚZ a takisto Dohoda jej bola predložená ako formulárová zmluva, bez toho, aby mala reálne možnosť oboznámiť sa s ich obsahom a ovplyvniť ich obsah. Je toho názoru, že ak by mala byť Dohoda právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musela by byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 16.1.2013 sp.zn. 6MCdo 9/2012). Žalovaný si podľa nej v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil. Je treba si uvedomiť, že dlžník sa pri realizácii neplatnej Dohody dostavil do pozície subjektu strácajúceho právo disponovať so svojím vlastným majetkom, reprezentovaným príjmom, dosahovaným za výkon svojej pracovnej činnosti. Navyše pri zrážkach zo mzdy nie je možné preveriť, či sú zo mzdy zrážané len tie finančné nároky, ktoré dodávateľovi aj patria a nie aj tie, na ktoré nemá právny nárok. Nesúhlasí s tvrdením žalovaného, že z obsahu žiadosti o vykonávaní zrážok zo mzdy jej zamestnávateľovi vyplýva, že žalovaný žiadal jej zamestnávateľa o výkon zrážok zo mzdy výlučne vo výške pravidelnej splátky úveru. Naopak žalovaný žiadal jej zamestnávateľa o vykonanie zrážky vyššej ako je v Dohode uvedené. Je zrejmé, že žalovaný požiadal jej zamestnávateľa vykonať zrážku zo mzdy trojnásobne vyššiu (vo výške 47,04 eur), ako je dohodnutá výška zrážky v článku II bod 3 Dohody (vo výške 15,68 eur). Z takéhoto konania žalovaného sa javí, že by aj v budúcnosti mohol vyzvať jej zamestnávateľa k úhrade vyššej zrážky.

21. Žalovaný v celom priebehu konania žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Tvrdil, že ÚZ aj Dohoda boli uzatvorené v súlade s právnymi predpismi, žalobkyňa podpísala a uzavrela so žalovaným Dohodu dobrovoľne a pred podpisom Dohody bola oboznámená s tým, že ide o právny úkon, ktorý možno odmietnuť uzatvoriť. OZ a ani zákon č. 129/2010 Z.z. nezakazuje využitie inštitútu Dohody o zrážkach zo mzdy ako alternatívny zdroj plnenia dlhu dlžníka. ÚZ ani Dohoda neobsahujú neprijateľné podmienky. Dohoda nepredstavuje ani hrubú nerovnováhu práv a povinností medzi žalobcom a žalovaným. Konajúci súd nemá kompetenciu posudzovať platnosť Dohody, pretože zrážky zo mzdy sa nevykonávajú na plnenie, ktoré má svoj pôvod v neprijateľnej podmienke. Ak by aj súd bol názoru, že zrážky zo mzdy sa vykonávajú na plnenie, ktoré má svoj pôvod v neprijateľnej podmienke, má kompetenciu poskytnúť žalobcovi ochranu len čiastočne, a to prísne v rozsahu plnenia, ktoré má pôvod v neprijateľnej podmienke (nie v rozsahu plnenia istiny úveru, zákonných úrokov, a podobne); inak povedané, súd nikdy nemôže úplne zakázať vykonávanie zrážok zo mzdy v plnej sume; zrážky zo mzdy sa vykonávajú výlučne vo výške pravidelných splátok úveru, vychádzajúcich z ÚZ, resp. vo výške, ktorá je nižšia ako sú stanovené splátky v ÚZ (za predpokladu, ak zákonný strop je nižší ako výplata splátky). Využitím Dohody nedochádza k zvyšovaniu preplatku, pretože sa strhávajú zrážky zo mzdy výlučne vo výške pravidelných

splátok. K vzniku reálnej ujmy na strane žalobkyne tak nemôže dôjsť a ani nedochádza. Žalovaný využil Dohodu v čase, keď sa žalobkyňa dostala do omeškania s úhradou pravidelných splátok a na pravidelné listinné upomienky zo strany žalovaného nereagovala. Žiadosť o výkon zrážok zo mzdy tak bola zamestnávateľovi žalobcu zaslaná až potom, kedy sa žalobkyňa dostala do omeškania s úhradou platieb a jedinou možnosťou na úhradu bolo využitie Dohody. Napriek uvedenému, k zrážkam zo mzdy momentálne nedochádza, z dôvodu, že zamestnávateľ žalobcu odmietol vykonávať zrážky zo mzdy na základe Dohody. ÚZ a Dohoda, ktoré boli medzi žalobkyňou a žalovaným uzatvorené, sú platné a uzatvorené v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Nie sú splnené zákonné predpoklady (predpoklady hmotného ako aj procesného práva) na to, aby súd vyhlásil ÚZ a Dohodu za neplatné. Podľa ÚZ mala žalobkyňa vrátiť žalovanému poskytnutý úver v pravidelných mesačných splátkach vo výške 15,68 eur mesačne, pričom každá splátka sa skladala z istiny a zo zmluvného úroku (ich časti). K dnešnému dňu žalobkyňa uhradila žalovanému z poskytnutého úveru len sumu 74,44 eur. Pretože žalobkyňa si riadne neplnila svoje zmluvné povinnosti, vyzval ju žalovaný opakovane na zaplatenie omeškaných splátok úveru. Pretože žalobkyňa aj napriek tomu riadne neuhradila splátky úveru, zaslal žalovaný jej zamestnávateľovi písomnú žiadosť s názvom „Žiadosť o vykonávanie zrážok zo mzdy/iných príjmov“, zo dňa 12.6.2020, v ktorej žiadal zamestnávateľa žalobkyne o výkon zrážok zo mzdy vo výške, ktorú pripúšťajú príslušné predpisy. V súčasnosti je žalobkyňa v omeškaní 365 dní so splátkami úveru v celkovej výške 236,98 eur. Žalobkyňa zostáva uhradiť ešte suma 870,36 eur. Žalobu považuje za zjavne nedôvodnú a jediným cieľom jej podania je oddialenie povinnosti žalobkyne plniť. Zároveň majú za to, že žalobkyňa vo vzťahu k žalobe neosvedčila ani naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu. Žalobkyňa nemôže mať naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu v prípade, ak je ÚZ a aj Dohoda uzatvorená v súlade s príslušnými právnymi predpismi, ÚZ a ani Dohoda neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky a ani ustanovenia, ktoré by spôsobovali značný nepomer v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalobkyne, ako spotrebiteľa, pokiaľ je žalobkyňa v dlhodobom omeškaní so splácaním úveru, spláca úver v nepravidelných splátkach a prostredníctvom žaloby sa snaží oddialiť splácanie úveru. V tejto súvislosti poukázal na právne závery Krajského súdu v Bratislave, ktorý v uznesení, zo dňa 13.12.2018, č.k. 14Co/277/2018-62 uviedol: „súd prvej inštancie správne konštatoval, že v danom prípade navrhovateľka neosvedčila ňou tvrdenú potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi procesnými stranami. Taktiež je správny záver súdu prvej inštancie, že v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia skúma súd predovšetkým potrebu neodkladnosti úpravy pomerov, ktorú je navrhovateľ povinný preukázať. Z obsahu spisu vyplýva (čo preukázala i samotná navrhovateľka) existencia úverového vzťahu medzi navrhovateľkou a veriteľom, t.j. uzatvorenie zmlúv o spotrebiteľskom úvere na základe ktorých boli navrhovateľke poskytnuté spotrebiteľské úvery. Správne je stanovisko súdu prvej inštancie, že navrhovateľka v čase uzavretia úverov a dohôd o zrážkach zo mzdy a ani do podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepovažovala dohody o zrážkach zo mzdy za neplatné. Pokiaľ navrhovateľka k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádza, že takýmito zrážkami môže byť dosiahnuté aj zaplatenie takých plnení, na ktoré veriteľ nemá nárok (úroky z omeškania, zmluvné pokuty a rôzne poplatky), navrhovateľka v tomto konaní nepreukázala, že by z jej strany došlo k úhradám základných listín.....“. Žalovaný má za to, že je potrebné právne závery vyššie uvedeného uznesenia aplikovať prostredníctvom analógie iuris aj na toto súdne konanie, pretože žalobkyňa do času podania žaloby nepovažovala ÚZ a ani Dohodu za neplatné právne úkony, resp. ich neplatnosť žalobkyňa nikdy nenamietala. Žalobkyňa možné porušenie svojich práv nenamietala ani pri uzatvorení ÚZ a Dohody. Takisto nepreukázala, že by došlo vôbec k úhradám aspoň základnej istiny úveru ku dňu podania žaloby. K úhrade základnej istiny úveru nedošlo a preto nemožno konštatovať, že je žalobkyňa vystavená nepriaznivej finančnej situácii. Žalobkyňa je pasívna a odmieta plniť aj základnú istinu úveru. Príslušenstvo ÚZ (zmluvný úrok, úroky z omeškania, zmluvná pokuta) sú dohodnuté plne v súlade s príslušnými právnymi predpismi a nespôsobujú značný nepomer v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Ani jedno z tvrdení žalobkyne v žalobe nepotvrďuje, že je poškodená na svojich právach tým, že ÚZ a Dohoda sú neplatné a obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, že je žalobkyňa vystavená nepriaznivej finančnej situácii a že je poškodená na svojich právach. Majú za to, že v prípade, ak žalobkyňa neosvedčila porušenie jej základných práv, žalobkyňa neuhradila v prospech žalovaného ani len základnú istinu úveru a ÚZ a ani Dohoda neobsahujú neprijateľné zmluvné podmienky, možno zhodnotiť, že žaloba je nedôvodná a na základe článku 5 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), nemôže takto vykonaný úkon požívať právnu ochranu. Žalovaný všetky tvrdenia žalobkyne odmieta a považuje jej právnu argumentáciu za nesprávnu, nemajúcu oporu v právnych predpisoch. Má za to, že ÚZ a aj Dohoda sú platné právne úkony; zrážky zo mzdy, ktoré sa vykonávajú zo mzdy žalobkyne, sú vykonávané v súlade s právnymi predpismi. Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že ÚZ obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, tieto žalobkyňa žiadnym spôsobom

nešpecifikuje, žalovaný má však za to, že ÚZ ani žiadne neprijateľné podmienky neobsahuje. Žalobkyňa poukazuje na to, že výšku dlhu si veriteľ sám diktuje, vykonávajú sa zrážky zo mzdy a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť, že dlžník je vystavený jedine konaniu a rozhodovaniu veriteľa. Túto námietku žalobkyne považujú za scestnú. Inštitút dohôd nie je založený na subjektívnej predstave žalovaného o výške dlhu, pretože ÚZ presne vymedzuje spôsob výpočtu omeškanej pohľadávky, resp. spôsob, ako má žalovaný nakladať s plnením žalobkyne (ustanovenie článku II bod 8, 9, článku IX ÚZ); Dohoda vymedzuje mechanizmy jednak výpočtu pohľadávky, ktorá sa má uspokojiť prostredníctvom zrážok zo mzdy a jednak obmedzujú žalovaného v rozsahu vymáhania dlžnej sumy a to z týchto dôvodov: a/ Dohoda obmedzuje maximálnu výšku pohľadávky, ktorá môže byť prostredníctvom zrážok zo mzdy uspokojená sumou 940,80 eur (článok II bod 1 pod bod 1.1 Dohody); uvedená suma pritom korešponduje s celkovou čiastkou na zaplatenie vyplývajúcou z ÚZ, ktorá predstavuje sumu 940,80 eur, b/ zrážky zo mzdy sa vykonávajú až do doby, kým nedôjde k splneniu dlžnej (resp. omeškanej) pohľadávky (článok II bod 4 Dohody) a c/ žalovaný ako veriteľ je povinný oznámiť platiteľovi mzdy, že došlo k splneniu pohľadávky. Žalovaný oznámil pred začatím zrážok zo mzdy žalobkyne výšku aktuálneho dlhu a to aj presným výpočtom výšky tohto dlhu podľa ÚZ. Pokiaľ žalobkyňa uvádza, že inštitút dohody je rozporný s úijným právom, žalovaný toto tvrdenie odmieta a považuje ho za klamlivé a účelové. Inštitút dohody o zrážkach zo mzdy ako taký nie je v rozpore s úijným právom - v rozpore s úijným právom môže byť výkon zrážok iba za splnenia dvoch podmienok : 1. výlučne vtedy, ak sa zrážky vykonávajú na splnenie plnenia, ktoré má svoj pôvod v neprijateľnej podmienke a 2. výlučne v rozsahu zrážky, ktorá je určená na splnenie plnenia, ktorá má svoj pôvod v neprijateľnej podmienke. Podotýkajú, že ak žalobkyňa navrhuje aplikáciu princípu efektivity, s cieľom, aby bolo akékoľvek plnenie v zmysle Dohody neprípustné, tak žalovaný má za to, že aj táto aplikácia úijného práva žalobkyňou je nesprávna, pretože úijné právo chráni spotrebiteľa iba pred plnením z neprijateľnej zmluvnej podmienky. Teda pre záver, či je zákonné a možné plniť v zmysle Dohody, musí súd vyhodnotiť, či plnenie, ktoré vzniklo na základe ÚZ a plní sa na základe Dohody, je plnením z neprijateľnej podmienky. Teda podstatným pre záver súdu o nemožnosti plnenia z Dohody je záver o tom, že plnenie má svoj pôvod v neprijateľnej podmienke ÚZ. ÚZ neobsahuje neprijateľné podmienky. Takisto namietajú, že hoci pre záver o tom, či má plnenie svoj pôvod v neprijateľnej podmienke, je podstatná analýza ÚZ a nie Dohody. Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonom dovolený prostriedok, slúžiaci na zabezpečenie uspokojenia pohľadávky veriteľa a to aj v spotrebiteľských veciach. OZ oprávňuje zabezpečeného veriteľa (žalovaného), aby v prípade vzniku omeškania dlžníka (žalobkyne) uspokojil svoju pohľadávku náhradným spôsobom - výkonom zrážok zo mzdy. Ak úijné právo poskytuje ochranu pred plnením z neprijateľnej podmienky, v právnom režime Slovenskej republiky by to teda mala byť ochrana pred plnením neprijateľnej podmienky obsiahnutej v zmluve, t.j. pred plnením zmluvných úrokov (neprimerane vysokých) a zmluvných sankcií. Ochrana pred plnením istiny poskytnutého úveru a zákonných úrokov z omeškania však žalobkyňi nepatrí a súd by jej ju ani nemal prečo poskytnúť. Žalobkyňi sa povinnosť vrátiť istinu úveru a zákonné plnenie (úrok z omeškania) týmto nemení - je povinná uvedené vrátiť žalovanému tak či tak. Navyše ani príslušenstvo ÚZ nie je dohodnuté v rozpore s právnymi predpismi. Za predpokladu, že by súd osvedčil, že na základe Dohody plní plnenie, ktoré má svoj pôvod v neprijateľnej podmienke, mal by úijné právo aplikovať správne a mal by obmedziť plnenie v zmysle Dohody v rozsahu, ktorý mu úijné právo umožňuje - t.j. poskytnúť spotrebiteľovi ochranu predtým aby neplnil plnenie, ktoré je dôsledkom neprijateľnej zmluvnej podmienky (t.j. aby napríklad neplnil neprimerane vysoké pokuty, zmluvné úroky) a v tomto rozsahu by mal aj zakázať plnenie v zmysle Dohody. Avšak plnenie, ktoré za žiadnych okolností nemôže byť dôsledkom aplikácie neprijateľnej zmluvnej podmienky (splácanie istiny úveru a zákonných úrokov z omeškania) a súčasne plnenie, ktoré nemá svoj pôvod v neprijateľnej podmienke, nepodlieha takejto sudcovskej ochrane a teda v tejto časti plnenia nemá súd právomoc nejako do nej zasahovať. Žalovaný takisto popiera tvrdenie žalobkyne, že Dohoda neobsahuje ani základné náležitosti. Sú toho názoru, že rozsah záväzku dlžníka je jasne a zrozumiteľne vyčíslený v článku II bod 1 pod bod 1.1 Dohody. Zároveň, ako vyplýva z článku II bod 3 Dohody, žalobcovi ako zamestnávateľovi žalobcu bola stanovená presná výška splátky, ktorá korešpondovala s výškou splátky za úver upravenou v ÚZ. Tvrdenia žalobkyne ohľadom toho, že v Dohode absentuje vyčíslený rozsah záväzku tak neobstojí. Navyše, žiaden právny predpis neprikazuje, aby bol v Dohode o zrážkach zo mzdy označený platiteľ mzdy. V tejto súvislosti odkazuje aj na judikatúru (uznesenie KS v Žiline, zo dňa 11.4.2017, sp.zn. 10Co/73/2017), ktorá potvrdila, že platiteľ mzdy nie je zmluvnou stranou Dohody o zrážkach zo mzdy. Označením platiteľa mzdy v Dohode o zrážkach zo mzdy nenachádza oporu v žiadnom zákonnom ustanovení a nezodpovedá ani zmyslu a ani účelu tohto zákonného inštitútu. Platiteľ mzdy sa môže v priebehu vývoja zmluvného vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom meniť, čo však nemôže mať žiaden dosah na dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá je dohodou medzi veriteľom a dlžníkom. Platiteľ mzdy

tu vystupuje ako generálne označená tretia osoba, ktorej priamo zo zákona vyplýva povinnosť voči veriteľovi pri predložení dohody o zrážkach zo mzdy. Nič to však nemení na závere, že platiteľ mzdy nie je zmluvnou stranou dohody a jeho označenie nie je podstatnou náležitosťou dohody o zrážkach zo mzdy. Poukazujúc na článok III bod 1 a bod 2 ÚZ uviedol, že z vyššie uvedených ustanovení jasne vyplýva, že na to, aby žalovaný ako veriteľ poskytol žalobkyni úver, je potrebné uzavrieť výlučne ÚZ. Bod 2 citovaného článku ÚZ stanovuje podmienky, kedy veriteľ nie je oprávnený poskytnúť dlžníkovi spotrebiteľský úver, a to v prípade, že nebude osvedčená bonita dlžníka. Na poskytnutie úveru teda bolo potrebné uzavrieť výlučne ÚZ a nie žiaden ďalší právny úkon (Dohodu nevynímajúc). Je preto scestné tvrdenie žalobkyne o tom, že na poskytnutie úveru bolo potrebné uzatvoriť aj Dohodu. Ako vyplýva z článku I Dohody „uzatvorenie tejto Dohody o zrážkach zo mzdy je dobrovoľné. Dlžník svojím podpisom potvrdzuje, že si celú Dohodu prečítal a má záujem ju uzavrieť, s tým, aby z jeho mzdy boli vykonávané zrážky v dohodnutej čiastke, a následne aby boli priamo poukazované na účet veriteľa“. Vychádzajúc z dikcie citovaného ustanovenia je nepochybné, že uzatvorenie Dohody bolo dobrovoľné, s tým, že žalobkyňa ako dlžník ju mohla odmietnuť podpísať. Je tiež potrebné uviesť, že ani z jedného ustanovenia Dohody nevyplýva, že na to, aby bol poskytnutý úver, je potrebné uzavretie Dohody. Namietajú aj tvrdenie žalobkyne o tom, že uzavretím ÚZ nemuselo dôjsť k čerpaniu úveru, avšak v Dohode už bola vyčíslená pohľadávka. Uzavretím ÚZ bol úver čerpaný. Žalovaný má zároveň za to, že nič nebráni tomu, aby bola dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečená aj pohľadávka, ktorá v čase podpisu dohody o zrážkach zo mzdy ešte nebola splatná. Potvrdzuje to aj právna teória, ktorá poukazuje na to, že z dikcie zákonného ustanovenia (§ 551 OZ) nevyplýva, že by dohoda o zrážkach zo mzdy mohla byť platiteľovi mzdy predložená až po splatnosti pohľadávky. V konečnom dôsledku by to popieralo samotnú zabezpečovaciu funkciu dohody o zrážkach zo mzdy a preto môže dôjsť k predloženiu dohody o zrážkach kedykoľvek. K zrážkam zo mzdy však dôjde až po splatnosti pohľadávky. Predmetné potvrdzuje aj judikatúra, ktorá poukazuje na to, že v zákonom ustanovení (§ 551 OZ) je použitý termín pohľadávka a nie splatná pohľadávka a preto treba vychádzať z toho, že dohodu o zrážkach zo mzdy možno uzatvoriť ešte pred splatnosťou príslušnej pohľadávky veriteľa. ÚZ predstavuje konsenzuálnu zmluvu (konsenzuálny kontrakt), čo znamená, že na vznik takéhoto kontraktu postačí dohoda strán a nie je potrebné faktické poskytnutie peňažných prostriedkov. Skutočnosť, že úver bol žalobkyni poskytnutý potvrdzuje aj prehľad platieb, na základe ktorého je zrejmé, že dňa 18.2.2019 bol žalobkyni vyplatený úver bezhotovostným prevodom v prospech bankových účtov, určených žalobkyňou. Žalovaný namietajú takisto tvrdenie žalobkyne, že dohoda nezakladá zákonnú rovnováhu medzi stranami. Zrážky zo mzdy predstavujú zabezpečenie splnenia dlhu veriteľa za situácie, ak dlžník svoj dlh riadne a včas nesplnil. V dôsledku uskutočňovania zrážok zo mzdy sa nezvyšuje finančné zaťaženie žalobkyne. Na základe zrážok zo mzdy len dochádza k takému plneniu dlhu žalobkyne, ako by ho žalobkyňa plnila sama v prípade, že by plnila splátky úveru žalovanému tak, ako sa s ním v ÚZ dohodla, teda riadne a včas. Zrážky zo mzdy vo svojej podstate teda predstavujú výlučne spôsob splácania úveru a to z „alternatívnych“ zdrojov, ktoré náležia žalovanému, avšak ešte sa nedostali do jeho dispozície. Žalovaný takisto namietajú tvrdenia žalobkyne o tom, že ÚZ a takisto Dohoda sú neplatné, ktorú údajnú nezákonnosť a neplatnosť zmlúv žiadnym spôsobom nekonkretizuje a iba vo všeobecnej rovine (bez akéhokoľvek právneho základu) spochybňuje platnosť a zákonnosť predmetných zmlúv. Má za to, že žalobkyňa vo vzťahu k predmetnej námietke neuniesla dôkazné bremeno, pretože predmetnú námietku konštruovala všeobecne a bez relevantného základu. ÚZ a ani Dohoda neobsahujú ani jednu z podmienok, ktoré slovenské právne predpisy označujú v ustanovení § 53 ods. 9 OZ za neprijateľné. ÚZ obsahuje všetky náležitosti vymedzené v ustanovení § 52 a nasl. OZ, v ustanovení § 9 a nasl. zákona č. 129/2010 Z.z.. ÚZ neobsahuje ani jedno ustanovenie, ktoré by bolo v rozpore s OZ, zákonom č. 129/2010 Z.z., najmä s ustanovením § 4, 4a, 5a, 7, 8, 9 a 18. Dokonca ÚZ v ustanovení článku XIII bod 2 odkazuje na aplikáciu Zákona o ochrane spotrebiteľov v prípade výslovne neupravených v ÚZ. K tvrdeniu žalobkyne, že dohoda je taktiež neplatná a nezákonná v súlade s ustanovením § 37 ods. 1 OZ uvádza, že pri uzatvorení Dohody žalovaný takisto postupoval v súlade s ustanoveniami OZ a navyše žalobkyňa bola upozornená na to, že nemusí Dohodu uzavrieť a že uvedené nie je ani podmienkou poskytnutia úveru, pretože sa Dohoda uzatvárala až po uzavretí ÚZ ako to vyplýva z ustanovenia článku I bod 1 Dohody, ako aj z článku III ÚZ. V tejto súvislosti takisto zdôrazňuje, že Dohoda neobsahuje ani jedno ustanovenie, ktoré by nebolo v súlade s právnymi predpismi. V ustanovení v článku I Dohody sa vymedzuje informovanosť žalobcu s obsahom Dohody, jeho záujem Dohodu uzavrieť a súčasne sa zvyrazňuje, že sa bude zo mzdy žalobkyne strhávať len tá časť mzdy, ktorá má slúžiť na úhradu už splatných záväzkov. V ustanovení článku II Dohody sa vymedzuje výška pohľadávky žalovaného voči žalobcovi v súlade s ÚZ a vymedzuje sa mechanizmus uskutočňovania zrážok zo mzdy, ktorý je vymedzený v súlade s ustanovením § 551 a nasl. OZ. Ustanovenie článku III Dohody obsahuje osobitné poučenie žalobkyne o postupe vykonávania zrážok

zo mzdy, ako aj o práve žalobcu Dohodu nepodpísať v súlade s § 5a zákona o ochrane spotrebiteľa. K námietke žalobkyne, že zamestnávateľ má vykonávať zrážky zo mzdy na základe nejudikovaného titulu bez prechádzajúceho odobrenia súdom, uviedol, že toto tvrdenie žalobkyne žalovaný odmieta, pretože nereflektuje zákonnú úpravu, týkajúcu sa zrážok zo mzdy. Žiadne ustanovenie OZ a ani zákona o spotrebiteľských úveroch neustanovuje, že v prípade, ak veriteľ požaduje výkon zrážok zo mzdy, je potrebný na takýto výkon predchádzajúci súhlas súdu. Ustanovenie § 551 OZ vo vzťahu k inštitútu Dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov ustanovuje výlučne, že uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom, čo bolo v predmetnom prípade splnené. Pokiaľ ide o RPMN, tvrdí, že v ÚZ je tento údaj uvedený v správnej výške. V tejto súvislosti poukazuje na dlhodobú judikatúru, ktorá poukazuje na to, že „prepočet výšky RPMN súdom prvej inštancie podľa kalkulačky, aj keď je verejne dostupná, nie je natoľko relevantným údajom, aby mohol z neho súd bez ďalšieho vychádzať, a to o to skôr, že údaj o RPMN, ktorý sa musí vypočítať veriteľom pri poskytovaní úveru spotrebiteľovi podľa presného vzorca, do ktorého veriteľ uvádza rôzne vstupné údaje podľa aktuálnych informácií, ktoré nemôže mať súd k dispozícii v celom rozsahu, nie je údajom relevantným. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu nevyplýva z akých vstupných údajov výšku RPMN vypočítal, preto je ním uvádzaný údaj o RPMN nepreskúmateľný, z tohto dôvodu preto ani súdom prvej inštancie uvádzaná nesprávna výška RPMN nemá žiadnu relevanciu (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.10.2018 sp.zn. 43Co/42/2018)“. Súčasne si dovoľujú poukázať na právne závery „je možné súhlasiť s odvolateľom aj v tom, že výpočet, ktorý by urobil okresný súd, alebo ktorýkoľvek súd na niektorých z webových stránok citovaných okresným súdom z tzv. spotrebiteľskej kalkulačky, nie sú záväzné (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21.3.2019 sp.zn. 43Co/1/2019). Poukazujú na závery Krajského súdu v Prešove (uznesenie zo dňa 13.12.2018) sp.zn. 21Co/109/2018, ktorý judikoval nasledovne: „súd prvej inštancie sa však v rámci odôvodnenia zameril na jednoduché konštatovanie o nesprávnosti uvedenia RPMN, pričom neuviedol, akým konkrétnym spôsobom dospel k výpočtu RPMN. Vydaním nepreskúmateľného rozhodnutia sa strane odníma možnosť v odvolacom konaní riadne brániť svoje práva a oprávnené záujmy, nakoľko je problematické zaujať stanoviská k nezrozumiteľnému alebo nedostatočne zdôvodnenému rozhodnutiu“. Rovnaký právny záver zaujal aj Krajský súd v Košiciach v uznesení zo dňa 28.2.2017, sp.zn. 1Co/73/2016, ktorý uviedol, že „za dôvodnú považuje odvolací súd aj odvoláciu námietku žalovaného k výpočtu výšky RPMN. Výpočet tohto údaju musí vychádzať z konkrétnej právnej úpravy a jej výpočet nemožno odôvodniť iba s poukazom na konkrétnu internetovú stránku“. Na podporu vyššie uvedeného uvádzajú aj právny záver Krajského súdu v Trnave (uznesenie zo dňa 1.10.2019 sp.zn. 24Co/161/2019), v ktorom vyššie uvedený súd uviedol: „napadnuté rozhodnutie neobsahuje ani presvedčivé hodnotenie dôkazov, keďže v ňom nie je nepochybným spôsobom uvedené, ktoré z rozhodných skutočností boli preukázané a ktoré nie. Zvlášť považuje v tejto súvislosti odvolací súd súdu prvej inštancie vytknúť, že súd prvej inštancie len stroho konštatoval, že výška RPMN je nesprávna, správna mala byť iná hodnota, avšak neuviedol konkrétny výpočet výšky RPMN, ktorý považoval za správny. Preto je potrebné dať za pravdu odvolateľovi, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je zaťažené vadou nepreskúmateľnosti, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci“. Vo vzťahu k vyššie uvedenému poukazuje žalovaný na skutočnosť, že prepočet RPMN podľa internetovej kalkulačky nie je relevantným podkladom k tomu, aby sa takýto dôkaz označil za relevantný a dôveryhodný. Ako poukazuje vyššie uvedená a ustálená judikatúra, relevantným dôkazom o hodnote RPMN je výlučne vzorec, ktorý upravuje zákon o spotrebiteľských úveroch a ktorý bol spolu s prepočtom pri uzatváraní zmluvy odovzdaný žalobkyňi. Ako vyplýva z článku II ÚZ, RPMN bola určená vo výške 20,33%, priemerná RPMN vo výške 15,18% a odplata podľa OZ vo výške 19,35%. Na základe informácií, zverejnených Ministerstvom financií SR, najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru za tretí štvrtrok roku 2019 - platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 21.11.2019 do 20.2.2020 - v rozsahu zmluvnej splatnosti nad 1 do 5 rokov vrátane, bola stanovená vo výške 20,36%. V súlade s uvedeným tak možno uviesť, že RPMN ako aj maximálna možná odplata bola stanovená v nižšej výške ako v maximálnej prípustnej výške, ktorú upravilo Ministerstvo financií SR.

22. Na pojednávaní žalobkyňa okrem iného poukázala na svoju zlú finančnú situáciu, keď len svojmu nájomcovi mesačne platí za byt sumu 900 eur, spláca exekučne jednu pohľadávku vo výške 215 eur mesačne a takisto cez inú spoločnosť ďalším veriteľom mesačnú sumu 250 eur. So žalovaným má uzavreté aktuálne tri úverové zmluvy a pokiaľ tvrdila, že predmetný úver spláca sumou 68 eur mesačne, je možné, že túto čiastku hradí v súvislosti s iným úverom. Uviedla tiež, že má záujem so žalovaným sa nejako dohodnúť a dlh, ktorý voči nemu má, je ochotná splatiť, že je ochotná mu zaplatiť sumu 940,80 eur, pretože nechce nikoho okrádať. Keďže má viacero dlhov voči rôznym subjektom,

ktoré sa splácajú prostredníctvom ďalších subjektov, nevie uviesť, akú sumu doposiaľ žalovanému z predmetného úveru vrátila. Predchádzajúce dve úverové zmluvy mala so žalovaným uzavreté v roku 2019 a tieto aj pravidelne splácala, jedna z týchto zmlúv sa jej prefinancovala. K uzavretiu ÚZ došlo potom, ako prišli o rodinný dom, potrebovali kauciu na byt. Cez internet požiadala žalovaného o úver. Nežiadala od neho konkrétnu sumu, úver jej bol poskytnutý v takej výške, v akej jej vzhľadom na jej vtedajšiu situáciu mohol byť poskytnutý. Žalovaný vtedy dal do počítača jej údaje z občianskeho preukazu a tiež mal k dispozícii jej pracovnú zmluvu. Je pravda, že žalovaný sa jej spýtal na jej náklady na bývanie, živobytie, tiež zisťoval, či má nejaké iné úvery, v akej výške, a či tieto aj riadne spláca. Tieto údaje zisťoval zamestnanec žalovaného priamo na mieste. Na jej majetkové pomery sa nikto nepýtal, takisto nikto nezisťoval, či je vydatá, rozvedená a podobne. Keď prišla k žalovanému, ÚZ už bola z počítača vytlačená, papiere, ktoré jej predložili, podpísala, u žalovaného sa zdržala do pol hodiny. Asi až priamo na mieste sa dozvedela, že jej bude poskytnutý úver vo výške 600 eur. Vie, že jej predložili ÚZ, splátkový kalendár, že v ÚZ bolo zvýraznené, že na aký účel sú jej peniaze poskytnuté. Nepamätá sa, koľko písomností jej dňa 18.2.2020 bolo daných na podpis. Nemôže tvrdiť, že by jej nebol daný priestor na to, aby sa s písomnosťami, ktoré jej dali na podpis, oboznámila. Prebehlo to v podstate tak, že jej bolo povedané o akú písomnosť ide, kde ju treba podpísať, čo aj urobila. ÚZ a takisto Dohodu si pred ich podpisom neprečítala. Osoba, ktorá ju oboznamovala s písomnosťami, jej povedala, aké konkrétne písomnosti podpisuje. K ÚZ jej bolo povedané, odkedy bude úver splácať, na ktorý účet, aká suma jej bude poskytnutá, nevedela však, akú konkrétnu sumu bude musieť žalovanému splatiť. Bola v zlej životnej situácii a to bol zrejme dôvod, pre ktorý si pred podpisom ÚZ a takisto Dohodu neprečítala. K Dohode jej v čase, keď ju podpisovala, nič povedané nebolo. V tom čase bola rada, že dostala nejaké peniaze a preto písomností, ktoré jej boli predložené, len podpísala, nevediac čo všetko tam podpisuje. 18.2.2020 nevedela nič konkrétne o nejakej Dohode o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu a ani o jej následkoch. Opakovane uviedla, že je ochotná žalovanému uhradiť celú sumu 940,80 eur, pričom po upozornení sudcom, že žaluje bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy o úvere, uviedla, že má aj viaceré ďalšie záväzky voči žalovanému a chcela by sa s ním dohodnúť a z celej sumy, ktorú by mala podľa ÚZ žalovanému zaplatiť, by mu chcela zaplatiť 700 eur. Uviedla tiež, že pred podpisom zmluvy zo strany žalovaného určite nepociťovala žiaden nátlak. Pokiaľ ide o vzorec, podľa ktorého bola vypočítaná RPMN v tomto konkrétnom prípade, vzorec jej nevie nikto vysvetliť. Poukázala tiež na to, že aj keď zamestnankyňa žalovaného jej poskytovala informácie ohľadne ÚZ, nesúhlasí s tým, že ÚZ jej bola „ušíť na mieru“. Všetky zmluvy už boli v podstate nachystané a dopíňali sa do nich len jej osobné údaje.

23. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní uviedol, že finančná situácia žalobkyne nemá žiaden vplyv na meritum veci. Predtým, ako žalovaný poskytol žalobkyňu úver, riadne preveril jej schopnosť splácať úver. Dohoda mala zabezpečiť riadne splácanie splátok vo výške mesačnej splátky, čím sa žalobkyňa mohla vyhnúť zosplatneniu úveru, k čomu zatiaľ nedošlo. K 18.8.2021 boli uhradené zo strany žalobkyne, pokiaľ ide o predmetný úver, platby v celkovej výške 74,44 eur. Pokiaľ ide o okolnosti uzavretia ÚZ, z písomností vyplýva, že žiadosť o poskytnutie úveru bola podaná 17.2.2020, pričom ÚZ bola uzatvorená až nasledujúci deň, 18.2.2020, čo nekorešponduje s výpoveďou žalobkyne v tomto konaní. Obvyklý postup žalovaného pri poskytovaní spotrebiteľských úverov býva taký, že žalovaný poskytne spotrebiteľovi pred uzatvorením zmluvy ešte návrh zmluvy o spotrebiteľskom úvere, s ktorým má spotrebiteľ možnosť sa riadne oboznámiť. Návrh zmluvy sa zväčša ešte upraví, čo sa týka podstatných náležitostí, prepočíta sa RPMN tak, aby bola v súlade so zákonom. Z jeho pohľadu spotrebiteľ a teda aj žalobkyňa v tomto prípade má vždy možnosť dostatočne sa oboznámiť s obsahom zmluvy pred jej podpisom, na žalobkyňu nebol vyvíjaný žiaden nátlak, mala možnosť sa s obsahom písomností riadne oboznámiť a dokonca z jej výpovede vyplýva, že vedela, že medzi dokumentami je pravdepodobne aj Dohoda a teda v tejto časti považujú žalobu za nedôvodnú. Uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy je vždy dobrovoľné a nie je podmienkou uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keď aj priamo v článku I Dohody sa uvádza, že uzatvorenie tejto Dohody o zrážkach zo mzdy je dobrovoľné a že dlžník svojím podpisom potvrdzuje, že si celú Dohodu prečítal a má záujem túto uzavrieť. Z poslednej vety článku 3 bod 7 Dohody sa uvádza, že dlžník má zákonnú možnosť odmietnuť uzavretie tejto Dohody tým, že ju nepodpíše, s tým, že toto ustanovenie je dokonca zvýraznené a nachádza sa tesne nad podpisom. V tejto súvislosti poukázal aj na znenie samotnej ÚZ článok 3, „Podmienky pre čerpanie úveru“, kde sa uvádza, že podmienkou pre čerpanie úveru dlžníkom je riadne uzavretie tejto zmluvy, pričom žiadna ďalšia podmienka k ÚZ dohodnutá nebola. K okolnostiam uzavretia ÚZ sa bližšie vyjadriť nevedel. Uviedol však, že žalovaný na svojich klientoch nikdy žiaden nátlak pred uzavretím zmluvy nerobí. Klient má vždy možnosť si dokumenty prečítať, tieto nie sú mu žiadnym

nekalým spôsobom zakrývané. Koniec koncov všetky písomnosti sú v súlade so zákonom. Pokiaľ by si žalobkyňa zmluvy pred podpisom prečítala a s niečím nesúhlasila, táto skutočnosť by sa ďalším spôsobom riešila, pokiaľ by nemala záujem zmluvu uzavrieť, táto by sa neuzavrela. Každá zmluva je pokiaľ ide o podstatné náležitosti, vyhotovená vždy na mieru konkrétnemu klientovi, s ohľadom na údaje, ktoré zadá pri žiadosti o poskytnutie spotrebiteľského úveru, ako aj s ohľadom na údaje, ktoré žalovaný zistí pri skúmaní bonity konkrétného zákazníka. Pokiaľ ide o výpočet RPMN, žalovaný trvá na tom, že internetové kalkulačky nie sú relevantným zdrojom pre výpočet RPMN, čo je v súlade aj s aktuálnou rozhodovacou praxou súdov. Poukazujú na výpočet, ktorý priložili k ich vyjadreniu k žalobe, pričom výška RPMN je údaj, ktorý je smerodajný pre spotrebiteľa pred podpisom zmluvy, ide o akýsi hodnotiaci prvok, kedy sa spotrebiteľ pred podpisom zmluvy má možnosť oboznámiť, resp. porovnať si obdobné produkty u iných poskytovateľov úverov, prípadne sa rozhodnúť pre výhodnejšiu ponuku. K matematickému výpočtu sa vyjadrovať nebude, pretože ide o pomerne zložitý vzorec, ktorý bol predložený žalobkyni pri podpise ÚZ (ide o dokument - Informácia o RPMN), kde boli uvedené aj všetky predpoklady na jej výpočet, ako aj reprezentatívny príklad výpočtu RPMN pre daný prípad. Tento dokument žalobkyňa podpísala a prevzala dňa 18.2.2020, teda pri podpise ÚZ. K rozdielu medzi výškou úroku a výškou RPMN sa vyjadriť nevie. Žalovaný v konaní predložil takisto výplatné pásky žalobkyne, čím preukazoval, že pred poskytnutím úveru zo strany žalovaného žalobkyni bola venovaná dostatočná odborná starostlivosť. V danom prípade bola tiež žalobkyňa lustrovaná v registroch ohľadne jej schopnosti splácať úver, pričom výstup z týchto lustrácií bol zohľadnený pri výške poskytnutého úveru, ako aj pri samotnej výške splátky.

24. Podľa § 137 písm. c/ a d/ CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu alebo o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

25. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

26. Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

29. Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal možnosť spotrebiteľ sa oboznámiť pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

30. Podľa § 551 ods. 1 OZ, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

31. Podľa § 1 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

32. Podľa § 2 zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

33. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

34. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

35. Podľa § 5a ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť.

36. Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 250/2007 Z.z., predávajúcim sa na účely tohto zákona rozumie osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

37. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy, spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru, povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, po ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

38. Podľa § 9 ods. 2 písm. h/ Zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných záležitostí OZ musí obsahovať aj ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

39. Podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/, d/ a g/ zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1; ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d/, e/, g/ až i/, l/ a p/; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa a ak ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

40. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

41. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

42. Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že ÚZ, uzavretá medzi stranami, je zmluvou spotrebiteľskou (žalovaný uzavrel ÚZ ako právnická osoba podnikajúca podľa Obchodného zákonníka - dodávateľ a žalovaná ako fyzická osoba nepodnikateľ a súčasne spotrebiteľ), a teda aj vzťah vzniknutý medzi stranami z tejto zmluvy je spotrebiteľským právnym vzťahom.

43. Súd v predmetnej veci prednostne skúmal, či vo veci je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právnych úkonov v zmysle ustanovenia § 137 písm. c/ a d/ CSP. Pokiaľ ide o žalobný nárok žalobkyne, ktorým sa domáha bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, tu je potrebné vychádzať z ustanovenia § 11 až 4 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda v tejto časti žalobného petitu nie je potrebné osobitne skúmať naliehavý právny záujem na určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

44. V časti žalobného návrhu, ktorým sa žalobkyňa domáhala určenia, že Dohoda je neplatná, je potrebné, v zmysle ustanovenia § 137 písm. c/ CSP, naliehavý právny záujem na požadovanom určení skúmať.

45. Naliehavý právny záujem na určení je daný najmä vtedy, keď by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Určovacia žaloba podľa § 137 písm. c/ CSP je preventívneho charakteru a je možné použiť ju predovšetkým tam, kde jej pomocou možno eliminovať stav ohrozenia práva, či neistoty v právnom vzťahu a k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť inak, a takisto v prípadoch, v ktorých určovacia žaloba účinnejšie, než iné právne prostriedky, vystihuje obsah a povahu riešeného právneho vzťahu, takže jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravy, ktorá odvráti prípadné budúce spory medzi stranami (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3Cdo/137/96).

46. V predmetnej veci mal súd zistené, že na základe Dohody doposiaľ ešte nedošlo k realizácii plnenia v prospech žalovaného, aj keď tento už doručil žiadosť o vykonanie zrážok zo mzdy zamestnávateľovi žalobkyne. Podľa názoru súdu práve touto určovacíou žalobou sa odstráni stav neistoty, v ktorom sa žalobkyňa nachádza, pretože len súdom deklarovanou neplatnosťou Dohody môže následne žalobkyňa argumentovať vo vzťahu k svojmu zamestnávateľovi, aby nevykonával zrážky z jej mzdy a tým zároveň predísť nutnosti vyvolania ďalšieho súdneho sporu na vrátenie plnení, ktoré by si mohol žalovaný vymôcť od žalobkyne.

47. Súd sa nestotožňuje s tvrdením žalobkyne, že v Dohode nie je jasne a zrozumiteľne vyčíslený rozsah záväzku a že kvôli tomu, a tiež z dôvodu, že v Dohode nie je označený platiteľ jej mzdy, je Dohoda pre jej neurčitost' a nejasnosť absolútne neplatným právnym úkonom podľa § 37 OZ. Naopak, ako to tvrdil aj právny zástupca žalovaného, ÚZ presne špecifikuje spôsob výpočtu omeškanej splátky a ako má žalovaný naložiť s plnením žalobkyne, pričom Dohoda vymedzuje mechanizmus výpočtu, resp. spôsob, ako má žalovaný nakladať s plnením žalobkyne. Žiadne ust. zákona takisto neustanovuje, aby v dohode o zrážkach zo mzdy bol presne špecifikovaný zamestnávateľ dlžníka, že k výkonu zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy je potrebný predchádzajúci súhlas súdu, ako to tvrdila žalobkyňa. Nič tiež nebráni tomu, a vyplýva to aj z ust. § 551 OZ, aby bola dohodou o zrážkach zo mzdy zabezpečená pohľadávka, ktorá v čase podpisu dohody o zrážkach zo mzdy nebola ešte splatná, pretože by to popieralo samotnú zabezpečovaciu funkciu dohody o zrážkach zo mzdy.

48. Je pravda, že platná právna úprava v ustanovení § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z., umožňuje zabezpečiť pohľadávku veriteľa (dodávateľa) zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov. Tento zabezpečovací prostriedok však možno použiť len vtedy, ak sú kumulatívne splnené tri podmienky: 1. Dohoda o zrážkach zo mzdy musí byť uzavretá vo forme osobitných listín, 2. spotrebiteľ musí byť poučený o dôsledkoch jej uzavretia a 3. spotrebiteľ musí mať možnosť takúto dohodu odmietnuť.

49. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že Dohoda bola vyhotovená ako osobitná listina, podpísaná oboma zmluvnými stranami, v ten istý deň, ako bola podpísaná aj ÚZ, ktorá s touto Dohodou súvisela. Prvá podmienka teda splnená bola.

50. Ďalšie dve podmienky vyžadujú priamu interakciu dodávateľa so spotrebiteľom pri uzatváraní dohody o zrážkach zo mzdy, kde musí byť spotrebiteľ zo strany dodávateľa podrobne poučený o tom, čo presne pre neho uzavretie Dohody o zrážkach zo mzdy znamená, resp. aké povinnosti mu z nej vyplývajú a súčasne mu musí byť daná možnosť odmietnuť takúto dohodu, pričom to nesmie mať vplyv na samotný hlavný záväzok, vyplývajúci z ÚZ. Znenie napadnutej Dohody vzbudzuje dojem, že bola osobitne dojednaná. Obsahuje vyhlásenie dlžníka, že si je vedomý toho, že uzavretie Dohody je dobrovoľné a tiež poučenie o tom, že dlžník má možnosť odmietnuť uzavretie Dohody tým, že ju nepodpíše. Súčasne je v Dohode uvedené aj poučenie o dôsledkoch jej uzavretia. Podľa názoru súdu však k

takýmto písomným vyhláseniam musí pristúpiť aj skutočná realizácia toho, čo je v konkrétnej dohode o zrážkach zo mzdy deklarované. Z výpovede žalobkyne na pojednávaní vyplynulo, že v skutočnosti sa tak nestalo, že Dohoda nebola žalobkyňi riadne samostatne predložená (bola jej predložená spolu s ďalšími písomnosťami), nebola podrobne oboznámená s jej obsahom a ani s podmienkami a dôsledkami jej podpisu (žalovaný na pojednávaní nepoprel tvrdenie žalobkyne o tom, že všetky písomnosti ktoré mala podpísať jej boli predložené naraz s tým že pri ich predložení jej bolo ukázané, kde ich má podpísať, bez bližšieho vysvetlenia ich obsahu), resp. jej nebola ani výslovne daná možnosť Dohodu nepodpísať (nikto jej to pri podpisovaní Dohody nepovedal).

51. Podľa názoru súdu nemožno konštatovať, že Dohoda je individuálne dojednaná, pokiaľ dodávateľ navodí situáciu, že spotrebiteľ nemá dostatočný čas a priestor, aby sa s jej podmienkami riadne a včas oboznámil, ak naopak predloží všetky listiny, potrebné na uzatvorenie zmluvy naraz a hoci spotrebiteľa k podpisu nenúti, či na podpis ho nenavádza, snaží sa ho dostať do časovej tiesne a súčasne v ňom vyvoláva dojem, že všetko je v poriadku, ničím sa netreba podrobne zaoberať, stačí len písomnosti podpísať a dostane peniaze. Takýto postup žalovaného podľa názoru súdu svedčí skôr o tom, že sa snažil skryť Dohodu medzi ostatný obsah zmluvného vzťahu tak, aby ju žalobkyňa podpísala, bez toho, aby sa s jej obsahom podrobnejšie nezaoberala, resp. o ňom ani vedela.

52. Z vykonaného dokazovania teda nevyplýva, že by návrh na uzavretie Dohody bol žalobkyňi predložený takým spôsobom, aby z nej bolo dostatočne zrejmé, že sa jej ako spotrebiteľovi poskytuje možnosť voľby prijať alebo neprijať takéto návrhy a aby bolo tiež zrejmé, čo bude znamenať uzavretie takejto dohody. Žalovaný takto nepostupoval a preto neboli splnené všetky podmienky, ktoré pre platnosť Dohody, slúžiacej na zabezpečenie pohľadávky veriteľa zo spotrebiteľského úveru, vyžaduje ustanovenie § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z.. Keďže tieto podmienky neboli splnené, Dohoda je v zmysle ustanovenia § 39 OZ neplatná pre rozpor so zákonom. Súd preto v celom rozsahu žalobe v tejto časti vyhovel a určil, že Dohoda je absolútne neplatným právnym úkonom.

53. Predmetom sporového konania bol aj žalobný návrh žalobkyne, ktorým sa domáhala určenia, že úver, poskytnutý jej žalovaným, je bez úrokov a bez poplatkov. Žalobkyňa sa teda v konaní domáhala určenia právnej skutočnosti.

54. Ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (účinné od 1.1.2018), umožňuje spotrebiteľovi (žalobkyňa), s účinnosťou od 01.01.2018, domáhať sa určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako aj určenia, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov. Z uvedeného dôvodu je možné v zmysle § 137 písm. c/ CSP konštatovať, že podmienky prípustnosti žaloby boli splnené a žalobkyňa, v postavení spotrebiteľa, sa mohla domáhať určenia, že úver, ktorý jej bol žalovaným poskytnutý, je bezúročný a bez poplatkov v zmysle podanej žaloby, a to aj bez preukazovania naliehavého právneho záujmu.

55. Súd prednostne skúmal, či pri uzatvorení ÚZ postupoval žalovaný, ako dodávateľ, vo vzťahu k žalobkyňi s potrebnou odbornou starostlivosťou, v súlade s ust. § 7 ods. 1 cit. zákona. V súlade s ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. súd skúmal, či ÚZ obsahuje všetky podstatné náležitosti ustanovenia § 9 ods. 1 a § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., osobitne, či v ÚZ nie je nesprávne, v neprospech spotrebiteľa uvedená RPMN (tvrdila to žalobkyňa).

56. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že ešte pred uzavretím ÚZ, dňa 17.2.2020, požiadala žalobkyňa žalovaného o úver osobitnou listinou, pripravenou žalovaným, v ktorej uviedla, že je vydatá, býva vo vlastnom dome, že nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, že je zamestnaná, svojho zamestnávateľa, svoj priemerný čistý mesačný príjem vo výške 1.496,23 eur, svoje minimálne mesačné výdavky vo výške 210,20 eur a výšku voľných zdrojov 1.286,03 eur. V žiadosti je uvedená aj výška úveru 600 eur, požadovaná mesačná splátka 15,46 eur, RPMN 20,35%, celková dlžná čiastka 927,60 eur, splatnosť úveru 60 mesiacov, 18. deň splatnosti a ročný úrok vo výške 18,68%. Nasledujúci deň strany uzavreli v písomnej forme ÚZ, ktorá obsahovala náležitosti uvedené v bode 7. odôvodnenia tohto rozhodnutia. Z vyššie uvedených zistení súdu, s poukazom na výšku spotrebiteľského úveru, celkovú sumu, ktorú sa žalobkyňa zaviazala žalovanému z úveru vrátiť do piatich rokov, výšku dohodnutej mesačnej splátky a skutočnosť, že mesačné príjmy žalobkyne prevyšovali jej náklady mesačne o sumu 1.286,03 eur, nemožno tvrdiť, že pred uzavretím ÚZ nepostupoval veriteľ vo vzťahu k žalobkyňi, pokiaľ išlo o uzavretie ÚZ, s odbornou starostlivosťou, resp. že by túto svoju povinnosť hrubo porušil, a teda

z tohto dôvodu nemôže byť ani úver poskytnutý žalovaným žalobkyňou bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z.).

57. Preskúmaním obsahu ÚZ súd zistil, že ÚZ obsahuje všetky podstatné náležitosti ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., účinného v čase jej uzavretia. Hoci žalobkyňa namietala v priebehu celého konania, že úver je bezúročný a bez poplatkov z dôvodu nesprávne uvedenej RPMN v jej neprospech ako spotrebiteľa v ÚZ, súd sa s názorom žalobkyne nestotožnil. Je síce pravda, že s použitím niektorých z internetových kalkulačiek RPMN (dosadením relevantných údajov do kalkulačky) môže vyjsť aj vyššia výška RPMN, ako je táto uvedená v ÚZ vo výške 20,33% (<<http://www.fininfo.sk/kalkulacky/kalkulacka>> 20,80%), samotný výpočet výšky RPMN podľa kalkulačky verejne dostupnej na internete nie je však podľa názoru súdu tak relevantným údajom, aby mohol súd bez ďalšieho z neho vychádzať pri určení, že RPMN je v zmluve nesprávne určená v neprospech spotrebiteľa. V tejto súvislosti súd uvádza, že pri uzatváraní úverovej zmluvy je pre spotrebiteľa smerodajný aj iný údaj, než RPMN, a to celková suma, ktorú bude musieť spotrebiteľ veriteľovi vrátiť, ktorá je v ÚZ uvedená správne, vo výške 940,80 eur (mesačná splátka 15,68 eur x počet splátok 60 = 940,80 eur). Hoci sa žalobkyňa v konaní domáhala okrem iného aj určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, čo by znamenalo jej povinnosť vrátiť žalovanému len sumu, ktorú jej žalovaný z úveru poskytol, teda sumu 600 eur, o dôvodnosti svojho návrhu zrejme sama pochybovala, keďže na pojednávaní uviedla, že je ochotná žalovanému uhradiť aj vyššiu sumu (sumu, na ktorú sa zaviazala v ÚZ - 940,80 eur, resp. naposledy súhlasila so sumou 700 eur), pričom problém videla v tom, že nemá k dispozícii dostatok peňažných prostriedkov.

58. Ak zákonodarca stanovil maximálnu hranicu odplaty v zákone a vo vykonávacom predpise (§ 53 ods. 6 OZ v spojení s § 1 a § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.), nemala by sa odplata, ktorá prevyšuje takto stanovenú hranicu, považovať za neprimeranú a v zásade ani rozpornú s dobrými mravmi. V zmysle § 1a ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., treba na účely stanovenia najvyššej prípustnej odplaty použiť priemernú hodnotu RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk, uverejnenú Ministerstvom financií Slovenskej republiky naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Ide o priemernú RPMN výlučne vo vzťahu k novo poskytnutým spotrebiteľským úverom bánk a pobočiek zahraničných bánk, a to za predchádzajúce obdobie. Podľa tabuľky Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2019 zverejnenej na web stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky, bola priemerná RPMN v uvedenom období na spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou nad 1 rok do 5 rokov vrátane, 10,44%. Dvojnásobok tejto hodnoty predstavuje 20,88%. Z toho vyplýva, že odplata dohodnutá v ÚZ, spočívajúca v RPMN vo výške 20,33% (a dokonca ani na kalkulačke z internetu na vyššie uvedenej webovej stránke zistená výška RPMN) neprekračuje najvyššie povolenú odplatu za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa § 53 ods. 6 OZ v spojení s § 1 a § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Preto predmetný úver nemožno považovať za bezúročný a bez poplatkov.

59. Na základe súdom zistených skutočností a čiastkových záverov (body 56 až 58 odôvodnenia rozsudku), nemožno považovať úver poskytnutý žalovaným žalobkyňou podľa § 11 ods. 1 písm. a/, b/, d/ a g/ a ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Z týchto dôvodov súd žalobe žalobkyne v tejto časti žaloby nevyhovel a v tejto časti súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

60. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 256 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v konaní úspešná v tej časti žaloby, ktorou sa domáhala určenia neplatnosti Dohody a naopak neúspešná v tej časti žaloby, ktorou sa domáhala alternatívne neplatnosti ÚZ resp. bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru (neúspešná bola žalobkyňa aj v tej časti žaloby, ktorú v časti vzala späť, keďže v tejto časti zavinila zastavenie konania). Pomer úspechu, resp. neúspechu oboch strán sporu bol teda rovnaký a preto súd rozhodol tak, že ani jedna strana nemá nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu, na Krajský súd v Trenčíne, písomne, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku súdu) obsahovať oznámenie, proti ktorému rozhodnutiu

smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie môže byť odôvodnené len skutočnosťami uvedenými v § 365 ods. 1 a 2 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.